

UCHWAŁA Nr XII/84/2015
RADY MIEJSKIEJ W ŁOWICZU
z dnia 27 sierpnia 2015 roku.

w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Na podstawie art. 101 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594; poz. 645; poz. 1318 z 2014 r. poz. 379, poz. 1072)
Rada Miejska w Łowiczu uchwała, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się wezwania do usunięcia naruszenia prawa, wniesionego przez Radnych Rady Miejskiej w Łowiczu Roberta Wójcika i Mariusza Siewierę dotyczącego uchwały Nr X/67/2015 Rady Miejskiej w Łowiczu z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie utworzenia przez Gminę Miasto Łowicz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą „Centrum Rozwoju Lokalnego” Sp. z o.o w Łowiczu .

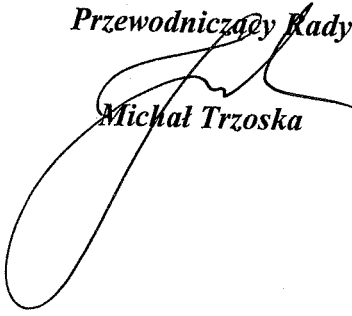
§ 2. Odpowiedź na wezwanie, o którym mowa w ust.1, stanowi uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Łowicza.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Michał Trzoska

UZASADNIENIE

W dniu 12 sierpnia 2015 r. do Urzędu Miejskiego w Łowiczu wpłynęło pismo Radnych Rady Miejskiej w Łowiczu Pana Roberta Wójcika i Pana Mariusza Siewiery wzywające Radę Miejską w Łowiczu do usunięcia naruszenia prawa w związku z podjętą uchwałą nr X/67 /2015 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie utworzenia przez Gminę Miasto Łowicz spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pod firmą „Centrum Rozwoju Lokalnego” sp. z o.o. w Łowiczu. Radzie Miejskiej zarzucono naruszenie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych oraz ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym.

Przepis art.101 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn.zm.) stanowi, że każdy czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Treść tego przepisu wskazuje, że ze skargą do sądu może wystąpić skutecznie jedynie ten, kto wykaże, że jego konkretny interes prawny lub uprawnienie, wynikające z określonej normy prawa materialnego, zostały naruszone kwestionowaną uchwałą lub zarządzeniem (por. wyrok TK z dnia 3 listopada 2003 r. sygn.akt SK 30/02, OTK-A 2003, nr 8, poz.84) . Źródłem interesu prawnego lub uprawnienia jest zawsze norma prawna ogólna i abstrakcyjna (akt normatywny) albo też jednostkowa i konkretna (akt stosowania prawa). W skardze należy wykazać, w jaki sposób doszło do naruszenia (pozbawienie lub ograniczenia) prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia podmiotu wnoszącego skargę oraz bezpośredni wpływ uchwały na sferę prawną określonego podmiotu . Przy czym interes prawny winien być aktualny, obiektywnie istniejący w dacie wejścia w życie zaskarżonego aktu, bądź najpóźniej w dacie złożenia skargi. Nie może to być tylko interes przewidywany w przyszłości, hipotetyczny. Naruszenie interesu prawnego konkretnego podmiotu nie może polegać na tym, że uchwała mogłaby stwarzać zagrożenie naruszenia w przyszłości (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2008 r. , sygn. akt I OSK 277/08). Sama przynależność do wspólnoty gminnej nie jest źródłem interesu prawnego, którego naruszenie uzasadnia wniesienie skargi na uchwałę (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 21 marca 2005 r., sygn. akt OSK 1437/04). Przepis art.101 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym nie daje podstaw do skargi osobie, która chciałaby skarżyć uchwałę rady gminy, nie opierając się na własnych prawach, a opierając się o interes ogółu, czyli tzw. interes publiczny. (por wyrok WSA w Łodzi z dnia 5 sierpnia 2014 r. , sygn. akt III SA/Łd 111/14). Przepis ten nie jest bowiem actio popularis i nie stanowi podstawy do wnoszenia skarg w celu ochrony obiektywnego porządku prawnego (por. postanowienie NSA w Warszawie z dnia 8 października 2013 sygn akt . II OSK 2351/130) i nie dają także radnemu prawa do zaskarżenia każdej uchwały gminy, gdyż jego intencją nie jest uczynienie z sądu organu odwoławczego, z którego mógłby zawsze korzystać radny w razie podjęcia przez radę uchwały wbrew jego stanowisku wyrażonemu podczas głosowania. Radny musi wykazać dokonanie taką uchwałą naruszenia jego interesu prawnego lub uprawnienia, co w istocie sprowadza się do ograniczenia lub pozbawienia go

jego własnych uprawnień chronionych prawem (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 marca 2014 r. , sygn..akt II SA/Wa 1063/13). Stanowisko to znajduje potwierdzenie w wyroku NSA w Warszawie z dnia 30 stycznia 2014 r. , sygn. akt I OSK 2530/13, w którym sąd stwierdził, że „radny nie jest wyodrębnionym podmiotem uprawnionym do zaskarżania do sądu administracyjnego uchwał rady gminy podjętych wbrew jego woli. Nie legitymuje go do tego przepis art. 23 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Chcąc wnieść skargę na uchwałę rady gminy w imieniu mieszkańców, radny winien dysponować pisemnym upoważnieniem od każdego mieszkańca do dokonania tej czynności. Stanowi o tym art. 101 ust. 2a ustawy o samorządzie gminnym zgodnie z którym skargę na uchwałę lub zarządzenie, o których mowa w ust. 1, można wnieść do sądu administracyjnego w imieniu własnym lub reprezentując grupę mieszkańców gminy, którzy na to wyrażą pisemną zgodę. Radny nie może samodzielnie, niejako "z urzędu" działać w tej kwestii w imieniu mieszkańców nawet w sytuacji, gdy uważa, że uchwała taka godzi w ich dobro.” Skarżący nie wykazali związku bezpośredniego pomiędzy treścią uchwały a naruszeniem ich indywidualnego interesu prawnego lub uprawnienia.

Tym samym brak jest po stronie Wnioskodawców legitymacji do wystąpienia z przedmiotowym wezwaniem.

Odnosząc się do zarzutów wobec kwestionowanej uchwały należy stwierdzić , że nie znajdują one uzasadnienia. Uchwała została podjęta na podstawie art.10 ust.3 ustawy o gospodarce komunalnej. Jak stanowi art.10 ust.1 tej ustawy poza sferą użyteczności publicznej gmina może tworzyć spółki prawa handlowego i przystępować do nich, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

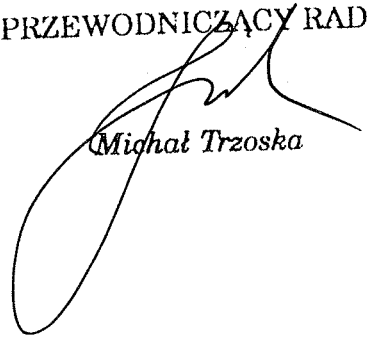
- 1) istnieją niezaspokojone potrzeby wspólnoty samorządowej na rynku lokalnym;
- 2) występujące w gminie bezrobocie w znacznym stopniu wpływa ujemnie na poziom życia wspólnoty samorządowej, a zastosowanie innych działań i wynikających z obowiązujących przepisów środków prawnych nie doprowadziło do aktywizacji gospodarczej, a w szczególności do znacznego ożywienia rynku lokalnego lub trwałego ograniczenia bezrobocia.

Poza sferą użyteczności publicznej gmina może tworzyć spółki prawa handlowego i przystępować do nich również wówczas, jeżeli zbycie składnika mienia komunalnego mogącego stanowić wkład niepieniężny gminy do spółki albo też rozporządzenie nim w inny sposób spowoduje dla gminy poważną stratę majątkową (art.10 ust.2 w/w ustawy) . Jednakże art.10 ust.3 tej ustawy wprowadza zapis, że ograniczenia dotyczące tworzenia spółek prawa handlowego i przystępowania przez gminę do nich, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania do posiadania przez gminę akcji lub udziałów spółek zajmujących się czynnościami bankowymi, ubezpieczeniowymi oraz działalnością doradczą, promocyjną, edukacyjną i wydawniczą na rzecz samorządu terytorialnego, a także innych spółek ważnych dla rozwoju gminy, w tym klubów sportowych działających w formie spółki kapitałowej. Przedmiot działalności spółki określony został w § 2 uchwały i nie wykracza on poza uregulowanie art.10 ust. 3 ustawy o gospodarce komunalnej oraz nie koliduje z uregulowaniami, o których mowa w ust.1 i ust.2 tego przepisu. „W myśl tego przepisu gmina może tworzyć (kapitałowe) spółki prawa handlowego mające prowadzić działalność

poza sferą użyteczności publicznej (niekoniecznie zresztą będącą działalnością gospodarczą w rozumieniu art. 2 u.s.d.g.), a także może przystępować do takich właśnie spółek, o ile zajmują się one którymś ze wskazanych tutaj konkretnie rodzajów działalności (tj. działalnością bankową, ubezpieczeniową, doradczą, promocyjną, edukacyjną i wydawniczą na rzecz samorządu terytorialnego), względnie też są "ważne dla rozwoju gminy" (Marek Szydło „ Ustawa o gospodarce komunalnej. Komentarz” Oficyna 2008) . Dlatego nie ma też podstaw do formułowania zarzutów co do naruszenia przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawy o usługach turystycznych, a także innych ustaw , w tym ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Pozostałe zarzuty zawarte w piśmie nie mają związku z kwestionowaną uchwałą.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Michał Trzoska